

Albert Sánchez Piñol presenta la seva nova novel·la a Capçanes, poble natal del Carrascllet, un dels protagonistes

‘Vae Victus’, quilòmetre zero

VICENÇ LLURBA

Albert Sánchez Piñol firma un autògraf sobre un exemplar de *Vae Victus*, ahir, a Capçanes

SARA SANS
Capçanes

Villarroel no és un carrer que baixa. Carrascllet no va ser un bandoler. Ni Capçanes (Priorat) és un poble petit. Albert Sánchez Piñol, autor de *La pell freda* –la novel·la més traduïda de les lletres catalanes–, però més conegut per *Victus*, va presentar ahir el segon lliurament del llibre que el va catapultar: *Vae Victus* (La Campana). I ho va fer en aquest poble del Priorat on va néixer Carrascllet, un dels personatges que es creua amb el protagonista, una altra vegada, l'enginyer Martí Zuviría. La història arrenca el dia després: el 12 de setembre del 1714 en una Barcelona devastada.

“La meua cosina i la meua tia em maten si no vinc”, va arrencar Sánchez Piñol en una sala atapeïda que es va omplir amb més de

400 persones. Pels seus vincles familiars, l'autor ha passat moltes temporades a Capçanes, que presumeix de plaça, amb una gran estàtua d'un Carrascllet imponent inclosa: “Va ser un home d'una categoria moral històrica, amb un esperit més recte que una baioneta; va arribar a aixecar un exèrcit de 10.000 homes i mai, mai, no es va rendir”, va dir l'autor. Sánchez Piñol subratlla que tot el que ha escrit està documentat. “No necessito inventar-me res, si llegeu la viquipèdia i alguna cosa no quadra, creieu-vos el llibre”, va advertir i, com a prova, les notes a peu de pàgina.

Vae Victus comença amb una gran derrota –encara que n'hi haurà més–, la de Barcelona. Zuviría fuig a Amèrica del Nord, on ajuda els indis a la guerra contra els colons anglesos. Després de l'aventura americana, torna a Catalunya però viatja a Londres, Alemanya i fins i tot a Nova Zelanda, on acaba,

LA DADA

Jaume Collet-Serra, l'home a Hollywood

■ El cineasta català establert a Hollywood Jaume Collet-Serra dirigirà l'adaptació de *Victus*, segons va explicar a Catalunya Informació el productor Raimon Masllorens. “En Jaume està fent unes pel·lícules molt bones, amb èxit als Estats Units. Té les portes obertes perquè pot presentar projectes i les grans productores se'ls escolten”. Collet-Serra és autor de thrillers d'èxit com *Una nit per sobreviure*, amb Liam Neeson. Del repartiment de *Victus* encara no se'n sap res.

de moment, el periple d'aquest enginyer. Són quatre històries en un sol llibre: “Sembla que en la primera i la quarta hi ha més humor”, comenta el periodista i també escriptor Toni Orensanz, que s'encarrega, a tall d'entrevista, de conduir l'acte. “És que hi ha un principi que diu que les comèdies val més tractar-les en clau tràgica i la tragèdia, en clau còmica, posem-hi humor! Que el patiment arriba sol”, contesta Sánchez Piñol.

La segona de les històries aborda la guerra hispanofrancesa del 1719. “Hi va haver una oportunitat perduda per recuperar les llibertats catalanes del 1714 i aquesta guerra és absolutament desconeguda... Berwick demana de reunir-se amb el guerriller que està causant problemes a l'exèrcit borbònic i es reuneixen a Perpinyà”. En aquest capítol, Zuviría i Carrascllet reflexionen sobre el que Sánchez Piñol qualifica de “pacte faustià”: posar-se del costat del

mariscal que va bombardejar Barcelona sense treva. “Com ens en farem?” es pregunta Zuviría. “No ens queda més remei que seguir lluitant”, conclou el de Capçanes. Els personatges arriben a la conclusió que les nacions són igual que les persones, quan no tenen bona sort, no la tenen. “I això que el poble català sempre està a l'altura de les circumstàncies històriques... Encara que ara... tot anirà bé”, diu Sánchez Piñol, per posar el punt d'humor a la tragèdia. I el públic riu. I aplaudeix.

“Tothom hauria de conèixer el Carrascllet?” pregunta Orensanz. “Si fóssim a Missouri seria més conegut que Jesse James; cap ésser humà no podria parlar malament d'ell. La descripció del personatge està documentada. Per exemple, amb deu homes va capturar 23 soldats borbònics i els va deixar en llibertat a canvi que diguessin als seus superiors que era bona persona. El règim deia que era un bandoler i un fora de la llei però no el va delatar mai ningú”, resumeix

“Si fóssim a Missouri, Carrascllet seria més conegut que Jesse James”, diu l'escriptor

Sánchez Piñol. L'escriptor es refereix al gran cronista de la Guerra de Successió, Francesc de Castellví, “que escriu l'epopeia catalana, encara que no li publiquen ni una pàgina en vida, i es refereix a Carrascllet com a algú que mai no menteix”.

Com la resta d'antiherois oficials de l'època, com Casanova o Villarroel, no s'han conservat imatges i potser influït per la gran estàtua de Capçanes, Sánchez Piñol va dibuixar al seu llibre un Carrascllet alt, fornit, fort. “Un dels documentalistes que m'ha ajudat em va trucar quan estàvem a punt d'imprimir. Havia trobat una descripció de Carrascllet! L'havia descrit un oficial borbònic per localitzar-lo”. I va resultar que el personatge era baixet, petit, molt moreno i vestia de militar amb tricorni. L'escriptor va poder canviar el retrat del personatge. L'escultura gegantina de Capçanes queda com a símbol de l'imaginari col·lectiu. ●

El festival Sónar s'estrena amb èxit a Santiago de Xile

SANTIAGO DE XILE Agències

El festival barceloní Sónar s'està convertint en una mena de franquícia internacional de música electrònica. En la nit de dissabte a diumenge va celebrar la seva primera edició a Santiago de Xile, amb actuacions com la del músic britànic Evian Christ, les descàrregues electròniques dels Chemical Brothers –a la imatge– o l'enganxós electropop de Hot Chip. El Sónar és vist pels mit-

jans llatinoamericans no com una mera trobada tecno, sinó com “un laboratori cultural, un autèntic tiberi per als amants de la música i l'art”. A més, en una col·laboració amb l'observatori astronòmic ALMA, situat en ple desert d'Atacama, les 66 antenes d'aquest centre captaran freqüències electromagnètiques per transformar-les en sons que es distribuïran a artistes de tot el món perquè els utilitzin en la seva feina. ●

SEBASTIAN SILVA / EFE